

Littner Zsolt

Istenes Lili

Élt egyszer a nagyvárosban egy örömlány. Az Istenes Lili. Kitanulta a mestersége fogásait és tudta, hogy mivel szerezhet örömet a férfiembereknek. Istenesnek azért hívták, mert hívó lélek volt. Vasárnaponként sosem dolgozott, hanem szépen felöltözve templomba ment. Lili gyónni is járt az ősz szakállú plébánoshoz, aki néha felolvasott neki a Bibliából. A hajadon, aki nem ment férjhez, az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében, mind lelkében.

Ezen Lili sokat gondolkodott és arra jutott, hogy mivel munkanapjain áldozatokat hoz a testével, ezért vasárnaponként a lelke szentségével kell foglalkoznia. A lányok a téren kinevették Lilit és azt mondták neki, hogy egy pártfogóra volna szüksége, aki megvédi a veszélyektől. Lili erre mindig azt válaszolta, hogy neki nincs szüksége futtatóra, mert őt a Jóisten védi meg a veszélyektől. Így ment ez és talán az idők végezetéig így is folytatódott volna, ha Istenes Lili nem tűnik el. Egy nap hiába keresték a törzsvendégei és a lányok. Eltűnt és nem került elő többet.

Ugyanabban a nagyvárosban élt egy árnyékolástechnikai szakember is. A Redőnyös Áрпи. Gyerekkorában szerelmes volt a szomszéd kislányba, akit Lilinek hívtak. Aztán Lili elköltözött és Áрпи sehogy sem boldogult a nővel. Néha redőnyszerelés közben megdicsérte a háziasszony frizuráját, mire az úgy tett, mintha nem hallotta volna, ha meg az ABC pénztárosnőjétől kért randevút, rászóltak, hogy sokan vannak még mögötte. Időnként úgy érezte, hogy gyűlöli a nőt. Elhatározta, hogy megkeresi Lilit. Mikor aztán megtalálta, olyat tett, amit sosem gondolt volna.

A vasútmodell klubba, ahová Áрпи minden pénteken ellátogatott, járt egy ősz szakállú papféle ember is. Vele beszélgetett Áрпи a bűnről. Megkérdezte az egyházfit, hogy Isten tényleg mindent megbocsát-e. A tisztelendő hallgatott egy kicsit, majd azt mondta, hogy aki hisz az Úrban, annak a bűne bocsánatot nyer, bármit kövessen is el. Majd hozzátette, hogy az emberektől viszont nem várhat irgalmat.

Áрпи a folyóparton egy táblát szerelt az egyik fatörzsre. Egy fényképen homályos női arc és alatta két évszám. Minden esztendőben ugyanazon a napon alkonyat előtt, mikor a vörös korong már a szemben lévő part fainak koronáját közelíti, Redőnyös Áрпи felnéz a táblára, átöleli Istenes Lili vállát és azt suttogja a fülébe, hogy az ott fent a régi Lili, ez itt lent pedig az én feleségem. Utána rendszerint megcsókolják egymást és esznek egy fokhagymás lángost a parti büfében.